páwal Somes ei tahheta kedramist sallida eggo pu raiumist, sest et muido linnad peawad árraáppardama, ja lehmad suuwel lonkama jáma; perrenaene láhháb ka isse ja sadab ka omma perret óhta warra maggama, lotes et siis lehmad suuwel óhta aegsaste koio peawad tullema. Meie marahwast kulub jálle teist ábbausko piddawad. Monni rummal korjab teisel hommikul sea jallaluud soóla kokko, wiib sealauta, útleb emmise wasto: te mulle ni mitto poega, kui konti siin! Monni wiib kondid koggoni hambus lakka, monni wiib metsa, et siis peawad sead úlle suuwe metsa jáma, seál ennast toitma ja hásti kossuma. Teine túhhi jut ja temp se, et Wastla páwal lamba-raudadega soóla pohja peále Pead peab pirama, et siis juuksed kaswawad pitkad ja illusad, ja ei katke. Agga Tuhkapáwal ei pea lapse Pead suggema, muido peab Pea kóhmama, ja palio táisid tullema. Saksamaal monnes kohtas sesamma kartusse párrast ei sallita, et rede Pead soetakse, mis ka meiegi marahwas monnes paikus peawad keelma. Wastla páwal peab ka, wanna túhja usso járrele, úhhegi koorma sónnikut wáljale weddama, sest et siis willi hásti peab kaswama. Sel páwal ei pea ka wilja wáljaandma waesele, muido willi kaub salwest wálja.

Tuhka ja Lutsna páwast ka segi túhhi usk weel, et siis ei pea mitte hárga essimest korda ikkendama, egga úllepea mitte ree ette ikke pannema; muido hárja sarwed peawad suuwel tuhkama ehk tuhka óoruma ja aiama! Kuida keik need tembud ial linnadesse ehk lojustesse putuwad, ehk ka innimesse juustesse, sest ei sa kúl ei úkski arro; agga weddela móttega innimenne ussub keik túhja wallet enneminne kui et púaks keik ommad asjad targaste ja hoolsaste Jummala lodud seádusse járrele aiada!

Paast Maarja,
25mal Paasto kuu páwal. Sesinnane kirriko Púhha on igga ristiinnimessel teáda, ning on sest 1835 aasta táhtramatus selletud. Wägga halle on, et seddagi meie kalli Onnisteggia